

'k Gelove dat Hij leeft, die 't leven schiep,
en elk verwekken zal, die ooit ontsliep.

G.G.

In de vrede van de Heer ruste

DE HEER

LUCIEN VAN BOCKSTAELE

echtgenoot van **JULIENNE WIGGELEER**

geboren te Oprakel op 24 januari 1948 en
godvruchtig overleden te St.-Martens-Lierde
op 26 september 1988, gesterkt door de
HH. Sakramenten der zieken.

De families

**VAN BOCKSTAELE, WIGGELEER,
SERLIPPENS en LAMBREGT,**

zijn zeer erkentelijk om uw blijken van
kristelijke deelneming en danken U.

Je hoort het wel vaker als buitenstaander:
« te vroeg, te jong gestorven ». Maar bij
Lucien leefde je het mee. Je voelde het zo
goed aan, samen met zijn familie. Ze deden
het zo goed met elkaar, als geliefden die
voor elkaar opkomen en opvallen door inzet
voor elkaar.

Thuis ziek de laatste maanden, is Lucien
er ook gestorven, aan een ziekte waarbij je
moeilijk hoopvol denken kan over de toe-
komst van de mens.

Zelf was hij stil, ingekeerd in zichzelf, als
een cirkel zijn gezin beschermend. Een huis-
duif, zoals men zegt, met een zacht karakter
en nooit een te hoog woord. Nooit heeft hij
zijn lijden opstandig verdrongen. Hij zweeg
en keek ten einde toe met heldere ogen.
Spaarde hij hiermee anderen al te groot
verdriet, hoewel hij zelf de meest machte-
loze bleef ? Wist hij ook ? Waarom ervaar
je hier zo'n ingehouden liefde ? Mysterie
dat wij mysterie moeten laten.